

Nils Svanberg: Tal för kvinnan, Uppsala studentkårs vårfest 1925

Talare

Nils Svanberg
Författare, språkforskare

Datum

18 maj 1925

Plats

Uppsala

Omständigheter

Talet för kvinnan av Nils Svanberg. Hållet på Uppsala studentkårs vårfest, 1925. Publicerat i Upsala Nya Tidning 1925-05-18.

När vinden fylld av dofter går, då stundar det till vår, då fylls vår själ av än en vår, men knappt en tanke gårtill vårar, som för längesen ha blommat och försvunnit, till det som varit liv och dröm i djupt förglömda år. De minnen, som förbleknat, och de känslor, som förbrunnit, – vart ha de gått så utan spår – att aldrig vakna mer? Har våra egna hjärtans eld så hastigt slockna hunnit, som om med sista Valborgseld dess låga falnat ner.

Det finns en dröm, en stark och öm, som ovan tidens strömförbinder som med rosensöm vår fjärran framtids drömo och det som flydda släkten drömt i tid, som är förgången. Den trotsar tidens egen röst, som ständigt manar: glöm. I vårens lund, då kvällens stund åt minnet vigts och sången och vinden bär som ekon av passionens fjärran storm, låt oss besjunga denna dröm, som ingen tid har fången, som ingen helt kan tolka, och som binds av ingen form.

Och alla de, som här ha gått i längtan utan mättoch de som här besjunga fått sin lyckas unga lott – dem må i kväll, i fästens kväll, ett ögonblick vi minnas och tänka på vad fordomdags de värkat och förmått. Se! vad som än var värkets namn, var drömmens namn en kvinnas. Så låt oss önska, att den eld, som [flam:nade] och branni flydda tiders hjärtan, må jämväl hos oss befinnas så varm och mäktig som hos dem, så tändande och sann.

Ty det är svårt att tänka på, hur liv och tider gå och allting annat sist ändå för stunden vi försmå. Vårt nu är rikt och skönt och varmt och skall beständigt varas så stort och stolt och lyckligt som vår framtids himlar blå. Och vad som gjort det skönast, vilja alla vi förklara, när samlad står vår skara, och när våren står i flor: hur våra drömmar fara, och vad mål som vi försvara, och vilken stark och

mäktig tro i våra hjärtan bor.

Vår tro, o kvinna, är till Dig; Du, som har lett vår stig. För allt vad vi ha bett till Dig och offrat hett till Dig, har Du belönt oss mer än rikt. – Av armt och ringa värdemot klara ögons [skimmer] är den sång vi gett till Dig. Men låt oss hålla kvar den tro som livet oss beskärde. Förbliv i glädjens ljusa [sal], i höstens strid och hat: Förbliv för oss det hela liv, som Du oss älska lärde; och led oss genom vårens värld till livets hjältedat.

Oändlig är din goda makt, som vårens unga prakt. Var hälsad, medan oförsagt till käcka sångers taktvi vandra emot morgonen, mot löftena och våren. Vår hälsning tag med allting varmt och tacksamt innelagt. Det fläktar som av gullblont hår. Det skimrar lent i snåren. Vi veta, det är våren, och vi veta det är Du. Din sångare förstummas. Men Du hälsas högt av Kåren. Vår dröm, vårt liv, vår värld, vårt allt, tag mot vår hälsning nu.

Taggar

1920-tal, 1925, Man

URI

<https://www.svenskatal.se/tale/nils-svanberg-tal-for-kvinnan- uppsala-studentkars-varfest-1925>